

A kocsisok beüzennek: jövünk. És a vendégek: érkezünk.

És a lámpások átszelik röpködve a teret, az udvart, fénybe vonva az éjszakát, a diófák törzsét, a szőlők alsószoknyáját s a kőasztal esőbe-szélbe mártott peremét. Hát itt vagyunk. Nyissatok ajtót

Ez az utolsó éjszakánk. Ez az utolsó vendégségünk. Terítsetek.

Ágyazzat	zatok. Ra
kjások	meg a
kályhá	t. Eres
szétek	szabad
on a k	utyáka
t. Atya	i ház: h
amuból	és ecet
ből. Cs	ók és k
ézcsók:	hamub
ól és e	cetből.
Csukott	szemek
a sírban	és az á
gyban,	halálon
túli fe	gyelem
ben.	(P. J.)

